

מ"ת 7520/03/23 - מדינת ישראל נגד שלו שלום סעדה, ציון אלמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 7520-03-23 מדינת ישראל נ' סעדה(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת אפרת פינק
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. שלו שלום סעדה 2. ציון אלמו (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד הילה צור

ב"כ משיב 1 - עו"ד שרון נהרי

ב"כ משיב 2 - עו"ד יניב דניאל

המשיבים באמצעות היוועות חזותית

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

- נגד המשיבים ונאשם נוסף - אחיו של משיב 2 - הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן:
באישום הראשון - לשני המשיבים, חבלה בכוונה מחמירה בצוותא חדא, לפי סעיף 329(א)(1) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; למשיב 1 בלבד, נשיאת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; ולנאשם הנוסף בלבד, סיוע לאחר מעשה, לפי סעיפים 260 ו-260(1) לחוק העונשין.
באישום השני, למשיב 1 בלבד - החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
- לפי המיוחס באישום הראשון, כשנה לפני יום 14.2.23, פנה אחיו של משיב 1 אל המתלונן וביקש כי יסדיר את חובו כלפיו בסכום של 30,000 ₪ לערך. משיב 1 התקשר אליו לאחר מכן, וביקש גם הוא כי

עמוד 1

יסדיר חובו. כחצי שנה לפני יום 14.2.23, התקשר גם משיב 2 אל המתלון, הציג עצמו כשותף של יצחק אברג'יל, ושאל מתי ישיב את החוב. המתלון השיב כי יסדיר את החוב ישירות מול אחיו של משיב 1.

כן מיוחס, כי ביום 14.2.23 בשעה 17:30 לערך, עת סעד המתלון במסעדת "פרדי בוריקה" שברחוב יוספטל בנתניה (להלן - "**המסעדה**"), רצו המשיבים לכיוון המתלון כשהם מצוידים בסכנים יפניות, וכשמשיב 1 מצויד גם באקדח חצי אוטומטי מסוג Norico ותחמושת תואמת. משיבים 1 ו-2 תקפו את המתלון באמצעות הסכנים בגבו, משיב 1 דקר אותו בראשו ומשיב 2 חתך אותו בפניו. עוד מיוחס, כי המתלון נמלט אל מאחורי הדלפק, כשמשיב 2 דולק אחריו, והמתלון אחז בסכין שהיתה במקום על מנת למנוע ממשיב 2 להתקרב. משיב 1 ירה באקדח לעבר המתלון ופגע ברגלו. הוא ניסה להמשיך לירות, אולם לא הצליח מסיבה שאינה ידועה, ונמלט. משיב 2 ניסה לדקור את המתלון, שניסה להגן על עצמו באמצעות הסכין ולהימלט מהמקום. משיב 2 חטף את הסכין מהמתלון, ניסה לדקור אותו בבטנו, וחדל רק לאחר שאדם שהיה במקום הרחיקו. משיב 2 נמלט מהמקום.

האישום הראשון ממשיך ומייחס כי ביום 21.2.23, החל מהשעה 6:38, כתב הנאשם הנוסף למשיב 2, עת הסתתר בדירתו: "תהיה בשקט אל תזיז כלום"; "כאילו אין אף אחד בבית"; "גם עם אתה נעצר הכל טוב עורך דין ויהיה טוב זה שטויות"; "אתה יודע אבל ברגע שהם הולכים תחכה עוד קצת אל תעשה רעש תחכה כמה שעות ואז אתה תצטרך לעבור למקום אחר רחוק יותר לקצת זמן"; "עם לא הם יחזרו לבית שלי לבדוק"; "גם לבית של אמא הם באו ולא פתחו להם אז הם הלכו"; ובהמשך, "ציון, הם יודעים שאתה שם התקשרו לשרית עכשיו, אמרו לה אנחנו מחכים פה לא זזים היום" [השגיאות במקור]. משיב 2 נעצר בדירתו של הנאשם הנוסף באותו יום בסמוך לשעה 8:30.

כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, אושפז המתלון כשהוא סובל מפצע ירי בירך שמאל, חתך בלחי שמאל וחתך בראש.

האישום השני מייחס למשיב 1, כי שכר יחידת דיור בנתניה החל מיום 5.1.23, ולפני יום 20.2.23, החזיק במקרה ביחידה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 23.22 גרם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים נגדם. הנאשם הנוסף אינו עצור.

טענות הצדדים

4. לטענת באי כוח המבקשת, שורה של ראיות עומדות בבסיס כתב האישום: עדויות המתלון, שלפיהן זיהה את המשיבים במהלך האירוע; שחזור שביצע המתלון בזירה; עימותים בין המתלון והמשיבים במהלכם חזר על גרסתו, בעוד המשיבים שמרו על זכות השתיקה, ומשיב 2 טוען שאינו מכיר את המתלון ואינו יודע על מה מדובר; דו"חות פעולה של שוטרים שזיהו את המשיבים לפני האירוע בסמוך למקום, ובהמשך ראו אותם נמלטים מהזירה; איתור קליע, סכין, ו-ד.נ.א של המתלון בזירה; סרטונים המתעדים את יציאת המתלון מהזירה לאחר האירוע כשהוא חבול; עדות בעל המסעדה שנכח במקום ושמע את הירי; דו"חות רפואיים המלמדים על הפגיעות שנגרמו למתלון; תוצרי חיפוש במכשיר הטלפון בו עשה שימוש משיב 2 לאחר האירוע, ולפיהם חיפש באינטרנט בימים 20.2.23 - 21.2.23, בין היתר: "ניסיון חיסול

בנתניה", "היעד לחיסול: ברחוב יוספטל מלך ההימורים של נתניה", "כיצד להתנהל בחקירה משטרתית", "כללי התנהגות בחקירה פלילית", "ניסיון לרצח - שחרור ממעצר", "עונש של ניסיון רצח", "אלמו - חיפוש פסקי דין"; התכתבויות במכשיר הנייד של משיב 2 בעת הימלטותו מהמשטרה עם חברתו ועם הנאשם הנוסף, בהן ציין כי הוא יעצר, והנאשם הנוסף הזהירו שלא להרעיש וכי המשטרה יודעת על מקום המסתור; דו"ח פעולה המלמד על איתור משיב 2 בבית הנאשם הנוסף ביום 21.2.23; דו"חות פעולה על תפיסת הסמים בדירתו השכורה של משיב 1; חוזה השכירות של משיב 1, ועדות בעלת הדירה לעניין זה; וגרסת המשיבים, ששמרו על זכות השתיקה.

כן טענו באי כוח המבקשת, כי גרסתו העקבית של המתלונן מלמדת כי זיהה את המשיבים, עמם יש לו היכרות מוקדמת. לטענתם, המתלונן אמנם היה עם גבו כלפי המשיבים בתחילת האירוע, אולם בהמשך פניו היו כלפיהם. עוד טענו, כי זיהוי המשיבים כתוקפים מבוסס גם על דו"חות הפעולה של השוטרים. לטענתם, הגם שבעל המסעדה העיד כי אחד מהתוקפים היה רעול פנים, עולה מהודעתו כי אינו מעוניין לשתף פעולה עם החקירה מפאת חששו, ויש לבחון את מהימנות גרסתו בהליך העיקרי.

עוד טענו באי כוח המבקשת, כי החיפוש בדירתו של משיב 1 בוצע כדין, באישור בעלת הדירה ועל סמך ידיעה. מכל מקום, טענו, מקומן של טענות בדבר פגמים בחיפוש להתברר בהליך העיקרי.

באי כוח המבקשת טענו גם, כי בעניינם של המשיבים ישנן עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט. המדובר, לטענתם, במעשים חמורים שבוצעו בשל סכסוך כספי ובשעות אחר צהריים כשאחרים נוכחים במקום, ולשני המשיבים עבר פלילי. יתר על כן, לאחר האירוע, ניסו השניים להימלט מהשוטרים ומשיב 2 אותר רק לאחר כשבוע.

5. בא כוח משיב 1 טען, לעומת זאת, כי זיהוי של המשיב מבוסס באופן בלעדי על גרסת המתלונן, אף שגבו היה מופנה כלפי תוקפיו בעת האירוע. המתלונן מסר בפנייתו הראשונה למשטרה, בסמוך לאחר האירוע, כי אינו מזהה את היורה ואך בהודעתו האחרונה מסר, כי ראה את משיב 1 אחוז באקדח לאחר הירי. מכאן, שגם מהודעה זו עולה כי לא יכול היה לדעת מי היורה. יתר על כן, הנשק נתפס ברכבו של אדם אחר לאחר מספר ימים. כן טען, כי בעל המסעדה מסר כי התקיפה בוצעה על ידי שני רעולי פנים, ומכאן שלא ניתן היה לזהותם. עוד טען, כי לא אותרו על משיב 1 ממצאים פורנזיים הקושרים אותו לביצוע הירי או לנוכחות במקום ביצוע ירי, וגם אין כל עדות תומכת, לפיה נשא סכין או נשק בזמן האירוע או אחריו.

כן טען בא כוח משיב 1, כי לא נחקרו מספר מעורבים שהיה מקום לחוקרם, ומכאן כי נפלו מחדלי חקירה בתיק. עוד הוסיף וטען, כי נפל פגם בעריכת החיפוש בביתו של משיב 1, במסגרתו אותר הסם, שכן לא נכחו שני עדים בעת ביצוע החיפוש, ומשום שהצו נועד לאיתור מעורב נוסף. לטענתו, יש לשקול פגם זה כבר בשלב הלכאורי.

בא כוח משיב 1 טען גם, כי יש מקום לשחרר את משיב 1 לחלופת מעצר, הואיל ותוצאות המעשים המיוחסים אינן חמורות ומדובר בצעיר נעדר עבר פלילי רלוונטי. כן טען, כי משיב 1 לא היה במנוסה בעת שנתפס, בניגוד למשיב 2.

6. בא כוח משיב 2 טען, כי לא ניתן לבסס את התשתית הראייתית הלכאורית על עדותו של המתלונן, שחב כספים למספר נושים המעוניינים לפגוע בו, וגרסתו כוללת סתירות רבות. כן טען, כי אין כל ראיה פורנזית או אובייקטיבית הקושרת את משיב 2 לאירוע המתואר בכתב האישום, אף שניתן היה לצפות כי אלו יימצאו בזירה. לטענתו, לפי גרסת בעל המסעדה, התוקפים היו רעולי פנים, ומכאן שלא ניתן היה לזהותם.

לעניין ממצאי החיפוש בטלפון של משיב 2, טען בא כוח המשיב, כי מדובר בהיסטוריית גלישה, ומכאן שאין מדובר

בחיפוש שביצע המשיב. כן טען, כי מדובר בטלפון המשמש את בתו של הנאשם הנוסף, ולא את משיב 2. מכאן, שמדובר, לטענתו, בתוצאות גלישה מקריות. עוד טען, כי החיפוש בוצע על ידי מי שאינו מוסמך לכך.

דין

התשתית הראייתית הלכאורית שבבסיס האישום הראשון

7. המיוחס למשיבים בכתב האישום מבוסס בראש ובראשונה על גרסת המתלון, המתאר את פרטי האירוע.

המתלון מסר בהודעותיו, כי לווה כספים מאחיו של משיב 1 כשנתיים או שלוש לפני האירוע ונותר לו חוב כלפי בסכום של 30,000 ₪. לדבריו, כשנה קודם לאירוע נפגש ושוחח עמו על החזרת הכספים, אולם אחיו של משיב 1 הפסיק להתקשר והם לא שוחחו מאז. גם משיב 1 שוחח עמו על החוב כשנה לפני האירוע, אולם הם לא שוחחו על כך פעם נוספת. משיב 2, לעומת זאת, התקשר אליו כחצי שנה לפני האירוע, ואמר לו כי הוא "שותף של יצחק אברג'יל" ושאל על החוב כלפי אחיו של משיב 1. המתלון ענה כי למשיב 2 אין קשר לחוב האמור, וכי יפתור את העניין מול אחיו של משיב 1 - בעל החוב. עוד מסר המתלון, כי יש לו חובות כלפי אדם נוסף, עמו הגיע להסכם פריסת תשלומים ו"אין לו טענות" כלפיו. לטענתו, את חובותיו האחרים הסדיר (הודעת המתלון מיום 14.2.23; הודעת המתלון מיום 16.2.23, בעמ' 2 - 3; הודעת המתלון מיום 21.2.23; והודעת המתלון השנייה מיום 22.2.23).

עוד מסר המתלון, כי ביום 14.2.23 בשעה 17:30 לערך, הגיע לאכול במסעדה, ולאחר מספר דקות המשיבים נכנסו "באמוק ... להרוג", והוא זיהה אותם "תוך כדי המאבק". כן מסר, כי משיב 1 לבש קפוצ'ון אפור, ומשיב 2 לבש מעיל שחור. שניהם היו עם "קפוצ'ונים על הראש" ופנים גלויים. המתלון הדגיש כי הוא מכיר את השניים, את משיב 1 הוא מכיר משכונת סלע, לאמו של משיב 1 קוראים טלי ואביו הוא יצחק אברג'יל, ואילו משיב 2 גר ביוספטל בשכונת סלע, וחברתו, דניאלה, היא שכנה שלו (הודעת המתלון מיום 14.2.23; הודעת המתלון מיום 16.2.23, בעמ' 1 ו-4; הודעת המתלון מיום 21.2.23).

לדבריו, בעת שעמד בדלפק המסעדה, המשיבים הפתיעו אותו והחלו לחתוך אותו עם סכין כתומה "מאחורה", ומשיב 2 דקר אותו עם סכין כתומה בראשו. כן מסר כי הוא הסתובב "לראות מי נגד מי", וזיהה את המשיבים. בהמשך היה עם הגב אל המשיבים וברח אל מאחורי הדלפק. לדבריו, משיב 2 נכנס אחריו, בעוד משיב 1 נותר בצדו האחר של הדלפק. עוד הבהיר, שכאשר ברח היה עם גבו כלפי משיב 2, ויתכן כי הלה המשיך לדקור אותו בגבו. כן ציין, שכאשר הגיע לבעל המסעדה, הוא נשען מעליו, תפס בסכין שחורה גדולה, הסתובב אל משיב 2, וניסה להגן על עצמו, בכך שנפנף בסכין לכיוונו. עוד מסר, כי שמע את בעל המסעדה צועק "לא פה שליו". בשלב זה, בהיותו עם הגב אליהם ותוך שניסה לברוח, שמע "בום", הסתכל אחורה, וראה את משיב 1, במרחק קצר של "פחות ממטר", אווז באקדח המכוון לעברו. לדבריו, משיב 1 ניסה לירות בו, וניסה לירות פעם נוספת. עוד מסר, כי משיב 2 חטף ממנו את הסכין, וניסה לדקור אותו בבטן. כן מסר, כי בעל המסעדה צעק במהלך האירוע, שנמשך שניות ספורות. האירוע הסתיים כשאנשים הפרידו ביניהם (הודעת המתלון מיום 14.2.23; הודעת המתלון מיום 16.2.23, בעמ' 1 - 2; הודעת המתלון מיום 21.2.23; הודעת המתלון מיום 22.2.23; מזכר שיחה עם המתלון מיום 1.3.23).

המתלון מסר גם, כי לאחר האירוע יצא "מדדה" מהמקום, ואדם שאינו מכיר הסיעו לבית החולים. עוד מסר כי

פנה למוקד 100 (הודעת המתלון הראשונה מיום 22.2.23). יוער, כי פנייה זו הוקלטה, אולם ההקלטה קטועה ומשכה מספר שניות בלבד (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 22.2.23).

8. כאן המקום להעיר, כי בדו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום צוין כי דווח להם ש"המודיע", הוא המתלון, מסר למוקד 100 כי אינו מכיר את החשוד. עם זאת, יש להעיר כבר עתה כי מדובר בדיווח מכלי שלישי, משמע, דברים שנרשמו בדו"ח פעולה מתוך דיווח שהתקבל במוקד 100, שלכאורה נמסרו מפיו של המתלון.

9. המתלון עמד על גרסתו, לפיה המשיבים הם שפגעו בו, גם בעימותים שבוצעו בינו ובין המשיבים (דו"ח ביצוע עימות בין המתלון ובין משיב 1 מיום 21.2.23; דו"ח ביצוע עימות בין המתלון ובין משיב 2 מיום 21.2.23).

כן עמד על גרסתו בשחזור שביצע. לדבריו, ביום 14.2.23 נכנס למסעדה על מנת לאכול במקום ובעל המקום עמד מאחורי הדלפק והכין אוכל. בשלב מסוים המשיבים נכנסו בריצה, משיב 1 דקר אותו בראשו באמצעות סכין יפנית בצבע כתום "כנראה, אני לא זוכר בדיוק", בעוד משיב 2 דקר אותו בפניו באמצעות סכין יפנית שאת צבעה לא ראה, תוך שניסה להדוף אותם. לדבריו, הוא נכנס אל מאחורי הדלפק, כשמשיב 2 אחריו, תפס ב"סכין של הבגטים" והחל לנופף בה לעבר משיב 2 על מנת להרחיקו. בעל המסעדה נפל על הרצפה, המתלון אחז בידו, ושמע אותו צועק "שליו לא, שליו לא פה". המתלון מסר גם כי בעת הזו נורה ברגלו. הוא ראה את משיב 1 מנסה להמשיך לירות לכיוונו. כל אותה עת, המשיך משיב 2 לנסות לדקור אותו "בלי כיוונים". המתלון הדף את משיב 2 כשבידו סכין הבגטים, משיב 1 יצא, ומשיב 2 משך מידו של המתלון את הסכין שאחז בה, וניסה לדקור אותו בבטנו. לדבריו, הוא לא הצליח משום שהסכין "מרובעת". עוד מסר המתלון כי מישהו תפס את משיב 2 ושניהם יצאו מהמקום (דיסק שחזור אירוע, מסומן 115).

10. ראיות נוספות מצטרפות לגרסת המתלון, הן לעניין פרטי האירוע והן לעניין זיהוי המשיבים.

11. מעבר לגרסת המתלון, ניתן ללמוד על פרטי האירוע ממספר ראיות נוספות.

אישה שהיתה בקרבת מקום התקשרה למוקד 100 ומסרה, כי ברחוב יוספטל 5 בנתניה יש "אנשים עם סכינים", וכי נשמע "רעש" (מזכר תמלול שיחה למוקד 100 מיום 19.2.23).

בזירה אותרו כדור 9 מ"מ, סכין יפנית עם ידית צהובה, וכן ד.נ.א של המתלון (זיהוי ד.נ.א מיום 23.2.23; דו"ח תפיסת מוצגים מיום 15.2.23; דו"ח ממצאי בדיקות ד.נ.א מיום 21.2.23; דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 15.2.23).

האירוע עצמו לא נקלט במצלמות אבטחה, אולם מצלמות בסביבת האירוע קלטו את תגובת האנשים באזור, בשעה 17:33 לערך, למה שנדמה כרעש חזק, תוך שחלקם התרחקו במהירות מהמקום, ואחרים התקרבו והסתכלו לכיוון. המתלון נצפה מתרחק במהירות מהמקום שלעברו הסתכלו הצופים, כשהוא צולע ועל ראשו כתמים אדומים שנראים ככתמי דם. אנשים במקום הסתכלו לעברו (מזכר - דו"ח צפייה מצלמות אבטחה מיום 20.2.23; מצלמות אבטחה, סומנו 108).

מהדו"ח הרפואי שנערך בבית החולים לניאדו, עולה כי המתלון טופל במקום בעקבות פצע ירי בירך רגלו השמאלית וכן נגרמו לו חתכים בראש ובלחי (דו"ח רפואי של המתלון מיום 16.2.23).

12. הראיות המצטרפות לגרסת המתלון לעניין זיהוי המשיבים כמי שתקפו אותו, כוללות את דו"חות הפעולה של השוטרים שזיהו את המשיבים בקרבת המקום לפני ואחרי האירוע, הודעות בת הזוג של משיב

2, ודו"ח מחקרי תקשורת בעניינו של משיב 2.

13. לפי דו"ח הפעולה של השוטר תומר זוארס, בשעה 17:00 לערך זיהה את משיב 2 ברחוב יוספטל בנתניה כשהוא לבוש במעיל שחור, מכנסי ג'ינס בצבע כהה, ונעליים שחורות, מתווכח עם אישה. לאחר מכן נצפה משיב 1, שהוא מכיר מעבודתו, יוצא מבניין ברחוב יוספטל 11, כשהוא לובש חלק עליון בצבע אפור, מכנסי ג'ינס בצבע כחול ונעליים אפורות ברובן, ומנסה להרגיע את משיב 2. בהמשך, זוהו השניים הולכים לכיוון רחוב גליקסון, עד שהשוטר איבד קשר עין עמם. זמן קצר לאחר מכן, שמע קול ירייה, וקרא ליתר הכוחות להגיע למקום. מיד לאחר מכן זיהה את משיב 1 הולך במהירות כשידו בכיס ליד יוספטל 11, ואת משיב 2 רץ בסמוך ליוספטל 7. בהמשך יצא משיב 2 מהשבילים הפנימיים של הבניין, נכנס לבנין מספר 11, ויצא תוך שלקח אופניים חשמליים. זוארס הזעיק את השוטרים הנוספים והפנה אותם לכיוון המשיבים. שני שוטרים הופנו לכיוון משיב 1 ואחד צעק למשיב 2 לעצור אולם הוא ברח מהמקום (דו"ח פעולה תומר זוארס מיום 14.2.23).

14. גם בת זוגו של משיב 2 באותה העת, דניאלה רגימוב, מסרה, כי ניהלה עמו ויכוח ביום 14.2.23, תחילה ברכב של אביה ולאחר מכן ברחוב, סמוך לבנין מגוריו. כן מסרה כי לא ראתה את משיב 1 או שמעה ירי (הודעת דניאלה רגימוב מיום 19.2.23; הודעת דניאלה רגימוב מיום 21.2.23).

15. לפי דו"חות הפעולה של השוטרים הנוספים, בעקבות המידע שקיבלו מזוארס, הגיעו למקום, ראו את המשיבים, ועלה בידיהם לעכב את משיב 1 ברחוב יוספטל, כשהוא לבוש בקפוצ'ון אפור. נתפסו עליו טלפון נייד, מעיל אפור, מכנסי ג'ינס בצבע כחול כהה, ונעלי "אייר גורדון" בצבע אפור. צוין כי הוא נראה "מתנשף ולחוץ". כן צוין בדו"חות כי ניסו לתפוס את משיב 2 במקום, נסעו אחריו, ובשלב מסוים החלו במרדף רגלי. משיב 2 לבש מעיל קפוצ'ון אפור, והוא זוהה על ידי השוטרים במרדף. הם קראו לו לעצור, אך הוא המשיך, עד שאיבדו עמו קשר עין (דו"ח פעולה גולן גבע מיום 14.2.23; דו"ח פעולה אור פז מיום 14.2.23; דו"ח פעולה יניב אסולין מיום 14.2.23; דו"ח פעולה אלעד גורנו מיום 14.2.23).

16. משיב 2 אותר רק שבוע לאחר מכן, ביום 21.2.23. שוטרים הגיעו לרחוב פיירברג 2, דירה מספר 3, בנתניה - כתובתו של הנאשם הנוסף שהוא, כאמור, אחיו של נאשם 2 - שם דווח כי משיב 2 נמצא. השוטרים נכנסו לדירה, ואיתרו את משיב 2 מסתתר, כשלצדו טלפון מנופץ, שלדבריו אינו שייך לו. משיב 2 התנגד למעצרו, ולאחר שנאזק אמר "אני לא קשור לכלום" (דו"ח פעולה תומר זוארס מיום 21.2.23; דו"ח פעולה אוהד גולדברג מיום 21.2.23; הודעת הנאשם הנוסף מיום 23.2.23).

הנאשם הנוסף הכחיש תחילה כי שוחח עם משיב 2 באמצעות הטלפון של בתו, ומסר כי "יכול להיות" ששוחח עמו בטלפון כשנעצר. תחילה מסר כי קיבל הודעה על דפיקה בדלת בלבד, וכשעומת עם תוכן יתר ההודעות, טען כי לא ידע כי המשטרה מחפשת את משיב 2 משום שביצע מעשים חמורים. לבסוף הודה כי שוחח עם משיב 2 באמצעות הטלפון של בתו (הודעת הנאשם הנוסף מיום 23.2.23; הודעת הנאשם הנוסף מיום 26.2.23).

17. מהתכתבויות שאותרו בטלפון הנזכר עולה, כי התקבלו ההודעות הבאות ממשתמש השמור כ"אבאשלי", ביום 21.2.23: "תהיה בשקט אל תזיז כלום"; "כאילו אין אף אחד בבית"; "גם עם אתה נעצר הכל טוב עורך דין ויהיה טוב זה שטויות"; "גם לבית של אמא באו ולא פתחו להם אז הם הלכו"; ובהמשך, "הם יודעים שאתה שם התקשרו לשרית עכשיו" [כל הטעויות במקור - א.פ.] (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 25.2.23; דו"ח פלט התכתבויות מיום 25.2.23).

למספר הרשום כ"אמאשלי" נשלחו הודעות ביום 21.2.23 הכוללות הוראות לגבי זמני הגעה לדירה ומסלולי

הגעה, כדי "שלא יראו אותך" (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 25.2.23; דו"ח פלט התכתבויות מיום 25.2.23). בהתכתבות עם מספר השמור בשם "מזל", נשלחו הודעות ביום 20.2.23, לפיהן "אמרתי לה שלא תגיד לאף אחד למה כי בטעות אנשים יכולים לשמוע בלי שתסימו לב ... איך ידעו שאני אצל גיל מישור שמע אנחנו לא יודעים מי ונלשין איך ידען על הוויכוח שלי ודלה מידה הלשין איך הגיעו לשלו לבית מידה הלשין", וביום 21.2.23 נשלח "ניראה לי אני נתפס היום" [הטעויות במקור - א.פ.] (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 25.2.23; דו"ח פלט התכתבויות מיום 25.2.23).

למספר השמור בשם "דני" נשלחה הודעה, ביום 20.2.23, השואלת "מי יודע שאני פה", ובתשובה נשלח "רק מזל יפית ואריק זהו". ביום 21.2.23 נשלחו ההודעות הבאות: "ניראה כי דופקים משטרה בדלת חיימשלי"; "אני לא פותח"; "אני אוהב אותך אני הולך להיעצר" [כל הטעויות במקור - א.פ.] (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 25.2.23; דו"ח פלט התכתבויות מיום 25.2.23).

יצוין כי דניאלה מסרה כי מזל היא אחותו של משיב 2 (הודעת דניאלה רגימוב מיום 19.2.23; הודעת דניאלה רגימוב מיום 21.2.23).

הנאשם הנוסף הכחיש, כאמור, כי שוחח עם משיב 2, וכן כי משיב 2 הסתתר בביתו. הוא מסר כי משיב 2 ישן בביתו לילה אחד בלבד (הודעת הנאשם הנוסף מיום 23.2.23; הודעת הנאשם הנוסף מיום 26.2.23). גם דניאלה, חברתו של משיב 2, הכחישה כי התכתבה עמו, טענה כי הטלפון שלה היה בתיקון בתקופה זו, ומסרה כי אין לה כל קשר עם משיב 2 ולא ידעה על האירוע (הודעת דניאלה רגימוב מיום 27.2.23).

18. היסטוריית הגלישה באינטרנט במכשיר הטלפון שנתפס, בימים 20.2.23 - 21.2.23, כוללת אתרים בעלי כותרות כדלקמן: "ניסיון חיסול בנתניה: 'בפעם הבאה - כדור בראש'"; "היעד לחיסול ברחוב יוספטל: 'מלך ההימורים של נתניה'"; "כיצד להתנהל בחקירה משטרתית? עשרת כללי הברזל"; "כללי התנהגות בחקירה פלילית"; "ניסיון לרצח - שחרור ממעצר"; "עבירת ניסיון רצח במשפט הפלילי"; "עונש על ניסיון רצח"; "מה העונש על ניסיון רצח?"; "אלמו' - חיפוש פסקי דין, החלטות ופרוטוקולים"; ו"פסקי דין אחרונים: כל פסקי הדין עבור ציון אלמו" (מזכר ויאצסלב קרמר מיום 25.2.23; דו"ח פלט התכתבויות מיום 25.2.23).

19. בעל המסעדה תיאר בהודעתו הראשונה, כי בזמן שהכין אוכל ללקוחות, הרגיש במתלונן נצמד לגבו, שמע ממנו "צעקות של כאבים", והבין כי הותקף. לדבריו, היה עם פניו כלפי הקיר, לאחר מכן הסתובב וראה אדם רעול פנים, שעל ראשו קפוצ'ון ועל פניו חם-צוואר, "מרבץ לו", והוא החל לצעוק. כן מסר כי "בעקבות דחיפה" היו פניו כלפי מטה, אך "ישר לפני שהם ברחו" היה רעש, ולאחר מכן הבין כי מדובר היה בירי. כן מסר, כי הבין כי אדם אחד הרביץ למתלונן והשני ירה. במהלך מסירת עדותו נחקר בעל המסעדה באזהרה, בחשד לשיבוש הליכי משפט, אולם הוא עמד על כך שלא זיהה את המשיבים במקום, למרות שיש לו היכרות קודמת עמם. כן הכחיש כי צעק למשיב 1 להפסיק תוך ציון שמו, "שלי". בהודעתו השנייה הבהיר שכאשר תיאר אדם רעול פנים הכוונה שלבש קפוצ'ון וחם צוואר עד העיניים (הודעת בעל המסעדה מיום 16.2.23; הודעת בעל המסעדה מיום 22.2.23).

20. משיב 1 שתק בחקירותיו ובעימות מול המתלונן (הודעת משיב 1 מיום 14.2.23; הודעת משיב 1 מיום 20.2.23; דו"ח ביצוע עימות בין המתלונן ובין משיב 1 מיום 21.2.23).

משיב 2 שמר, גם הוא, על זכות השתיקה, ובמהלך עימות עם המתלונן אמר כי אינו מכיר אותו ואינו יודע במה מדובר (הודעת משיב 2 מיום 21.2.23; הודעת משיב 2 הראשונה מיום 27.2.23; הודעת משיב 2 השנייה מיום 27.2.23).

27.2.23; דו"ח ביצוע עימות בין המתלון ובין משיב 2 מיום 21.2.23).

התשתית הראייתית הלכאורית שבבסיס האישום השני

21. הראיות הלכאוריות העומדות בבסיס האישום השני, המייחס למשיב 1 עבירת סמים, כוללות דו"חות פעולה על תפיסת הסמים בדירתו השכורה של משיב 1, חוזה השכירות של משיב 1, ועדות בעלת הדירה לעניין זה.

22. שוטרים הגיעו ליחידת הדיור בה מתגורר משיב 1, בשל חשד כי משיב 2 מסתתר במקום. בעלת יחידת הדיור מסרה לשוטרים, כי משיב 1 עצור ואין לה מפתח. היא הביעה הסכמתה כי השוטרים ישברו חלון וייכנסו דרכו, וכך עשו. בעלת היחידה לא נכנסה עם השוטרים ליחידת הדיור. בחיפוש ביחידת הדיור לא אותר משיב 2, אך אחד השוטרים זיהה כי דלת המקרר פתוחה מעט ובתוכו נמצאה שקית עם חומר לבן אבקתי. נערך דו"ח חיפוש, עליו בעלת הבית סירבה לחתום, ונמסר לה העתק שלו (דו"ח פעולה תומר זוארס מיום 20.2.23; דו"ח פעולה ערן חאיק מיום 20.2.23; דו"ח פעולה רומי בוורוז מיום 20.2.23; דו"ח חיפוש במקום מיום 20.2.23; הודעת לימור גלאם מיום 21.2.23; הודעת לימור גלאם מיום 28.2.23).

החומר שנתפס ביחידת הדיור ששוכר משיב 1 - הוא קוקאין במשקל 23.22 גרם (חוות דעת מומחה מיום 26.2.23; חוזה שכירות בין משיב 1 ובין לימור גלאם, צורף להודעת לימור גלאם מיום 28.2.23).

גם בחקירתו בעניין אישום זה, משיב 1 שתק (הודעת משיב 1 מיום 21.2.23).

הממצאים העולים מתוך הראיות הלכאוריות

23. אין מחלוקת על עצם האירוע המתואר באישום הראשון או על פרטיו.

ממכלול הראיות הלכאוריות עולה כי המתלון הותקף על ידי שניים, באמצעות סכינים ובירי, וזאת כאשר היה במסעדה ברחוב יוספטל 5 בנתניה. גרסת המתלון ביחס להגעת התוקפים, פציעתו באמצעות סכין יפנית, ניסיונו להדוף את התוקפים תוך שימוש בסכין שחורה שהיתה במקום, כניסתו אל מאחורי הדלפק במקום, הירי, והניסיון להמשיך ולירות לעברו - בהודעותיו, בעימותים ובשחזור - עקבית וסדורה. מכלול של ראיות נוספות תומכות בגרסה זו, ובכללן, הקליע שנמצא במקום, ה-ד.נ.א של המתלון שאותר בזירה, הדו"ח הרפואי בעניינו לפיו הוא סבל מפצע ירי, תיעוד מצלמות האבטחה את סביבת המקום לאחר האירוע, והפנייה האלמונית למוקד 100. למעשה, גם גרסתו של בעל המסעדה המתייחסת הן לתקיפת המתלון על ידי שניים הן לירי ששמע, מחזקים את גרסתו של המתלון ביחס לאירוע.

24. המחלוקת העיקרית נוגעת אך לזיהוי המשיבים כמי שביצעו את המיוחס בכתב האישום.

25. כתב האישום, בכלל, וזיהוי המשיבים, בפרט, מבוססים בראש ובראשונה על גרסת המתלון, אליה מצטרפות מספר ראיות מחזקות. כידוע, אין מקום בשלב הלכאורי לבחון את מהימנות גרסאות עדים, אלא אם מתגלות בהן פרכות או סתירות מהותיות וגלויות לעין (בש"פ 5434/22 אלעטאונה נ' מדינת ישראל (25.8.22); בש"פ 1269/22 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (6.3.22); בש"פ 6605/18 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.18)).

26. המתלון חזר וזיהה את המשיבים כתוקפיו לכאורה - בהודעותיו, בעימותים עמם, ובשחזור שבוצע - וזאת על בסיס היכרותו הקודמת עם המשיבים. המתלון הבהיר את היכרותו הקודמת ארוכת השנים עם

המשיבים, ויש לזיהויו על יסוד היכרות קודמת משקל לכאורי ממשי בהליך המעצר.

לא מצאתי כי הסתירות המעטות בדברי המתלונן מהוות פרכות מהותיות שיש ליתן להן משקל כבר בשלב המעצר. כאן המקום להדגיש, כי באף אחת מההודעות לא מסר המתלונן כי גבו היה מופנה כלפי התוקפים במשך כל האירוע, אלא אך בתחילת האירוע, ומכאן כי אין בסיס, ולו לכאורי, לטענה כי לא ראה את התוקפים. אמנם, לפי דו"חות הפעולה של השוטרים עולה לכאורה כאילו המודיע - הוא המתלונן - מסר בדיווח למוקד 100 כי לא זיהה את הפוגעים. אולם, מדובר, כאמור, בדיווח מכלי שלישי - עניין שיש לבחון במשפט עצמו. מכל מקום, גם אם חל שינוי בגרסתו של המתלונן לעניין זה, לאחר דיווחו הראשוני למוקד 100, נוכח העקביות בכל יתר גרסאותיו, אין מדובר בשינוי העולה לכדי "חולשה ראייתית". עוד יש לציין, כי הנשק אמנם נתפס ברכבו של אדם אחר לאחר מספר ימים, ואין לדעת כיצד הגיע אליו - אולם, גם עניין זה ראוי שיתברר בהליך העיקרי. יש להזכיר, כי בהיעדר גרסה של המשיבים, לא ניתן לברר עד תום שאלות שנותרו פתוחות בהליך המעצר.

27. יתר על כן, בדו"חות הפעולה של השוטרים שזיהו את המשיבים בסמוך למסעדה, לפני ואחרי האירוע, יש כדי לחזק לכאורה את גרסת המתלונן.

שוטר זיהה את המשיבים מיד בסמוך לפני האירוע ובקרבת מקום - במרחק של מספר בניינים מהמסעדה - בביגוד התואם את תיאורו של המתלונן. גם הודעתה של דניאלה עולה בקנה אחד עם דו"ח השוטר שזיהה את משיב 2 לפני האירוע באותו מקום. כאן המקום להדגיש, כי המשיבים היו במרחק מספר בניינים מהמסעדה דקות לפני שנשמע הירי. זמן קצר לאחר מכן, נשמע ירי, ומיד אחריו זוהו המשיבים פעם נוספת - משיב 1 הולך במהירות ומשיב 2 רץ, לוקח אופניים חשמליים ועוזב את המקום כשהוא נוסע על האופניים. משיב 2 אף לא עצר לפי הוראת השוטרים שדלקו אחריו וקראו לו לעצור. גם בעת עזיבתם היו במרחק קצר ביותר ממקום האירוע.

28. בעניינו של משיב 2, ישנן ראיות לכאוריות נוספות המחזקות את זיהויו על ידי המתלונן. במהלך מעצרו של משיב 2 נתפס טלפון, כאמור. הטלפון שייך, ככל הנראה, לבתו של הנאשם הנוסף - אחיו, שהודה לבסוף כי התכתב עם משיב 2 באמצעות הטלפון של בתו, כאמור, ואשר כי יתכן שמשיב 2 השתמש בו. מחיפוש בטלפון עולה כי בימים הסמוכים למעצרו ניהל התכתבויות עם מספר אנשים, וכן בוצעו כניסות לאתרי אינטרנט המלמדים על עניין בניסיון הרצח, חיפוש על "ניסיון רצח - מעצר", וכן "ניסיון רצח - ענישה".

בהתכתבויות אלו, שנוהלו בימים 20.2.23 - 21.2.23, הורה הנאשם הנוסף במספר השמור כ"אבאשלי" למשיב 2 כיצד לחמוק מהשוטרים - ובין היתר הורה לו לשמור על השקט, עדכן אותו בדבר ניסיון לחפשו בבית אמם וייעץ לו בדבר פנייה לעורך דין. משיב 2 גם נתן לגיטתו - במספר השמור כ"אמאשלי" - הוראות בדבר אופן הכניסה לבניין על מנת שלא תאותר. יוזכר, כי משיב 2 עשה שימוש, לפי הראיות הלכאוריות, בטלפון של אחייניתו. בהתכתבות עם "מזל", ככל הנראה אחותו של משיב 2, הורה לה להיזהר משום שמישהו "הלשין". בהתכתבות עם "דני" - חברתו של משיב 2 - עדכן אותה כי הוא יעצר. מכל ההתכתבויות הללו עולה לכאורה, כי משיב 2 ניסה לחמוק מהמשטרה ואף לשבש חקירה, עת ידע כי המשטרה מחפשת אחריו, ובני משפחתו שיתפו עמו פעולה.

היסטוריית הגלישה בטלפון, גם היא מימים 20.2.23 - 21.2.23, מלמדת לכאורה כי מי שעשה שימוש בטלפון היה מעוניין בפרטים ביחס לאירוע המתואר בכתב האישום, וכן בעונש הצפוי למי שביצע את המעשים. נושא נוסף שעולה מהיסטוריית הגלישה, הוא עצות להתנהלות חשוד במהלך חקירה משטרתית.

כאן המקום להעיר, כי מקומן של הטענות בדבר פגמים בחיפוש שנערך בטלפון, וביצועו על ידי מי שאינו מוסמך לכך - בהליך העיקרי (דנ"פ 1062/21 אור"י נ' מדינת ישראל (11.1.22); בש"פ 1495/20 קגן נ' מדינת

ישראל (15.3.20). עם זאת, יאמר כבר עתה, כי על פניו אין מדובר בטענות היורדות לשורש העניין.

29. בעל המסעדה מסר, אמנם, כי אחד התוקפים היה רעול פנים ולפיכך לא ניתן היה לזהותו. כן הכחיש כי פנה למשיב 1 בשמו הפרטי במהלך האירוע. עם זאת, גם הוא התייחס ליותר מאדם אחד שהיה במקום, ואמר "אחד מרביץ לו ומישהו אחר ירה". יתר על כן, הוא הבהיר שכאשר תיאר אדם רעול פנים הכוונה שלבש קפוצ'ון וחם צוואר עד העיניים.

כידוע, בשלב הלכאורי אין בית המשפט נדרש לברור גרסאות, אלא אך לבחון אם יש בראיות ביסוס לכאורי למיחס בכתב האישום. למעשה, אם בית המשפט יקבע כי גרסתו של המתלון מהימנה, ניתן יהיה להרשיע את המשיבים על יסוד גרסתו והחיזוקים שנמצאו לה, למרות גרסתו של בעל המסעדה. גרסה זו אמנם אינה עולה בהכרח בקנה אחד עם גרסת המתלון, אולם היא גם לא בהכרח סותרת אותה, שכן גם לפיה היו שני אנשים במקום, והאחד עם קפוצ'ון וחם צוואר. משמע, כי העובדה שהוא לא זיהה את אותו תוקף, אין משמעה, כי המתלון לא זיהה אותו. יתר על כן, לו היתה עומדת גרסת המתלון כשלעצמה מול גרסת בעל המסעדה, הייתי נכונה להניח כי יש חולשה בגרסת המתלון בשל הפערים המסוימים בין הגרסאות. אולם, גרסת המתלון אינה עומדת לבדה, שכן לצדה חיזוקים רבים. לפיכך, אין בגרסת בעל המסעדה כדי לייצר חולשה ראייתית בעלת משקל לכאורי.

30. כאמור, לגרסת המתלון לעניין זיהוי של משיב 1 ישנו חיזוק לכאורי בדו"חות הפעולה של השוטרים, לפיהם היו המשיבים במקום ובזמן בסמוך לאירוע, ולאחר האירוע נראו עוזבים במהירות את המקום. לעניין זיהוי משיב 2 ישנו חיזוק לכאורי בדו"חות הפעולה וכן בתוצרי החיפוש בטלפון ששימש את משיב 2 בימים 20.2.23 - 21.2.23. כאן המקום להדגיש, כי אף אם אין ראיה ברורה בדבר מילות החיפוש בהן עשה משיב 2 שימוש, היסטוריית הגלישה אינה יכולה להיות מקרית והיא קשורה בטבורה לאירוע. מכאן, שהטענה כאילו בתו של משיב 2 היא שערכה החיפושים הנדונים או שהתוצאות הן מקריות, אין בה כל היגיון, ולא ניתן ליתן לה כל משקל, ולו בשלב הלכאורי.

כאמור, בעוד גרסת בעל המקום - לפיה היורה היה עם חם צוואר על הפנים - עומדת לבדה, לגרסת המתלון חיזוקים רבים. די בכך, על מנת שלא ליתן משקל של ממש לגרסת בעל המסעדה בשלב הלכאורי בו אנו מצויים, שבו אין כאמור מקום להכריע בין גרסאות. כך, מקל וחומר, עת נחקר בעל המסעדה באזהרה, בשל חשד כי גם הוא מבקש להסתיר את זהות המעורבים.

31. גם טענותיו של בא כוח משיב 1 בעניין מחדלי חקירה - מקומן להתברר בהליך העיקרי (בש"פ 4298/21 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (23.6.21); בש"פ 8494/20 **מגידש נ' מדינת ישראל** (23.12.20)).

כאן המקום להזכיר, כי בשלב הלכאורי לא ניתן ליתן משקל ל"אין" אלא אך ל"יש" (בש"פ 4596/17 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (2.7.17); בש"פ 8575/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.14)). משמע, כי אין בהיעדרם של ממצאים פורנזיים הקושרים את המשיבים לביצוע הירי או הדקירות, או לנוכחות במקום, כדי להוביל לכרסום ראייתי.

32. המיחס למשיב 1 באישום השני מבוסס על ממצאי חיפוש בדירתו. הודעת בעלת הדירה, דודתו של משיב 1, וכן הסכם השכירות, מלמדים לכאורה כי המשיב הוא שהתגורר ביחידת הדיור. מחוות דעת המומחה עולה לכאורה כי החומר שנמצא במקרה יחידת הדיור הוא סם מסוכן מסוג קוקאין.

33. לא מצאתי כי נפלו פגמים בתפיסת הסמים שיש ליתן להם משקל בשלב המעצר. אין בביצוע צו מעצר

נגד מעורב אחד כדי למנוע את החיפוש שנערך. גם אם לא נכחו שני עדים במקום - והדבר מחייב בירור ראייתי - אין מדובר בסוג הפגמים שיש להם השלכה בשלב זה, שכן הדבר מחייב הכרעה בדבר עוצמת הפגם ואיזון אל מול האינטרס הציבורי (**עניין קגן**, לעיל; בש"פ 5201/15 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (6.8.15); בש"פ 6083/14 **אבו אלהוה נ' מדינת ישראל** (18.9.14)). מעבר לצורך יאמר בהקשר זה, כי על פניו, מדו"חות הפעולה עולה כי בעלת המקום אפשרה לשוטרים להיכנס למקום, וייתכן שיש בכך משום ההסכמה הנדרשת, ובפרט כאשר החיפוש מלכתחילה נועד לאתר אדם המבקש להתחמק מחקירה. מכל מקום, מקומן של הטענות בדבר חוקיות בחיפוש בהליך העיקרי, כאמור.

34. לאור כל האמור, הונחה תשתית לכאורית לפיה, המשיבים הם שפגעו במתלונן, כאשר משיב 1 ירה ברגלו ושני המשיבים דקרו אותו, וזאת על בסיס גרסתו של המתלונן, דו"חות הפעולה של השוטרים, ותוצרי החיפוש בטלפון ששימש את משיב 2.

כן ישנן ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיב 1 באישום השני, משמע להחזקת סמים מסוג קוקאין במשקל 23.22 גרם.

עילות המעצר

35. העבירות המיוחסות למשיבים באישום הראשון, ולמשיב 1 באישום השני, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיפים 21(א)(1)(ג)(3) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996). יתר על כן, נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות באישום הראשון, מלמדות על מסוכנות בעוצמה גבוהה ביותר. מהראיות הלכאוריות עולה, כי המשיבים עשו שימוש בנשק חם וקר, לאור יום, תוך פגיעה במתלונן, ירי ברגלו ודקירתו. משיב 1 אף ניסה לכאורה להמשיך לירות לעבר המתלונן, וכשל מסיבה שאינה ברורה. משיב 2 הפסיק במעשיו לכאורה אך כאשר אדם נוסף הפריד בינו ובין המתלונן. גם החזקת הסמים על ידי משיב 1 מחזקת את מסוכנותו (בש"פ 9217/20 **אבו דקה נ' מדינת ישראל** (3.1.21); בש"פ 2584/19 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (30.4.19)).

המדובר במעשים המלמדים על מסוכנות גבוהה ומובהקת, וכידוע "אם יורים - לא משתחררים" (בש"פ 4677/22 **אבו נימר נ' מדינת ישראל** (20.7.22); בש"פ 1925/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.3.22)). מסוכנותם של המשיבים נלמדת גם מעברם הפלילי: למשיב 1 שתי הרשעות קודמות, אחת מהן בהחזקת סמים לצריכה עצמית; למשיב 2 חמש הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של סחר בסמים, החזקת סכין, ואיומים, והוא השתחרר ממאסר אך כחצי שנה לפני האירוע.

36. לצד עילת המעצר של מסוכנות, ישנה גם עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי חקירה, המובנית בעבירות המיוחסות ובנסיבותיהן. משיב 2 אף פעל לכאורה לשיבוש הליכי חקירה, כפי שעולה מהתכתובת בינו ובין בני משפחתו.

37. בעניינם של שני המשיבים ישנה גם עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין, אף שעוצמתה חזקה יותר ביחס למשיב 2, שברח לכאורה משוטרים, ולא שעה לקריאותיהם כי יעצור. למעשה, משיב 2 אותר שבוע לאחר האירוע המתואר באישום הראשון. בימים 20.2.23 - 21.2.23, לכל הפחות, שהה בבית הנאשם הנוסף, הסתתר לכאורה מהמשטרה, והסתייע בקרובי משפחתו על מנת להמשיך ולהסתיר את מקום מחבואו ולמנוע את תפיסתו. גם לאחר שאותר בבית הנאשם הנוסף, התנגד למעצרו. מכאן, כי החשש בדבר הימלטותו אינו תיאורטי בלבד, ובעוצמה גבוהה (בש"פ 6045/20 **צהיבאן נ' מדינת ישראל**

((7.9.20)).

38. ככלל, עשוי תסקיר מבחן לסייע לבית המשפט בהכרעה ביחס לחלופת מעצר. אולם, במצבים בהם אף חלופת מעצר לא תסכון, יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, אף מבלי שיוגש תסקיר. כך, למשל, כאשר המסוכנות הנלמדת מהעבירות המיוחסות ומנסיבות ביצוען היא גבוהה במיוחד, וכאשר ברור כי לא יהיה מקום לשחרור לחלופת מעצר, תהא המלצת שירות המבחן אשר תהא (בש"פ 5627/22 מיודיק נ' מדינת ישראל (18.10.22); בש"פ 4214/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (21.6.21); בש"פ 5462/17 לוי נ' מדינת ישראל (15.8.17); בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)).

במקרה הנדון, לאור המסוכנות הגבוהה הנלמדת ממעשי המשיבים, החשש לשיבוש, והחשש הקונקרטי להימלטות בעניינו של משיב 2, אף חלופת מעצר לא תסכון.

סיכום

39. הנה כי כן, התשתית הראייתית הלכאורית מלמדת כי המשיבים תקפו את המתלונן באמצעות סכינים, ופצעו אותו. כן עולה מהראיות הלכאוריות, כי משיב 1 ירה ברגלו של המתלונן, וניסה לירות לעברו פעם נוספת, אך כשל ועזב את המקום, בעוד משיב 2 המשיך לדקור את המתלונן באמצעות סכין. משיב 2 ברח מהשוטרים הסתתר לכאורה במשך כשבוע עד שנתפס. משיב 1 החזיק לכאורה סם מסוכן מסוג קוקאין ביחידת הדיור בה הוא מתגורר.

40. בעניינם של שני המשיבים ישנה עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה גבוהה, וכן עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט. ישנה גם עילת מעצר של חשש להימלטות בעניינם של המשיבים, ובעניינו של משיב 2 - עוצמתה גבוהה. בנסיבות האמורות, אף חלופת מעצר לא תסכון.

41. לאור כל האמור, אני מורה על מעצר המשיבים עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשפ"ג, 16/04/2023 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת